

Arrest

nr. 310 490 van 25 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 5 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 1 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1985.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 augustus 2023. Op 8 augustus 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 februari 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 26 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese afkomstig uit Skopje en beschikt over de Noord-Macedonische nationaliteit. Uw echtgenoot [T.] verliet Noord-Macedonië in 2008 en kwam naar België. U bleef echter achter met de kinderen en woonde in een woning die eigendom was van de oom van uw man. Vijf of zes jaar geleden begon u een

relatie met [Q. R.] (O.V. 4.942.831). Twee of drie jaar voor uw komst naar België stuurde u uw oudste zoon [H.] (O.V. 9.636.303) naar de zus van [T.] in België omdat hij een probleemkind was. U moest voor uw andere kinderen zorgen en dacht dat het beter was voor [H.]. [T.] en zijn oom gokten vaak en hadden schulden. Meermaals werden er mensen naar uw woning gestuurd om schulden te innen. In mei 2023 werd het zo erg dat iemand u zei dat u nog twee dagen had om uw spullen te pakken en u daarna de woning niet meer in mocht omwille van de gokschulden. U verbleef in de periode hierna bij uw familie en reisde op 2 augustus 2023 samen met uw kinderen af naar België omdat uw kinderen bij hun vader wilden zijn. U kwam aan op 3 augustus 2023. Op 8 augustus 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in. In oktober 2023 ging u heen en weer naar Noord-Macedonië omdat uw moeder zich in een vergevorderd stadium van kanker bevindt.

Bij een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië kunnen u en uw kinderen nergens terecht omdat u geen huis meer heeft.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; de geboorteakten van uw kinderen; een akte van gezinssamenstelling in België; uw blanco strafblad; een overzicht van het Macedonisch Ministerie van Financiën waaruit blijkt dat u niet over eigen inkomsten beschikt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Noord-Macedonië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U besloot Noord-Macedonië te verlaten omwille van persoonlijke redenen, met name omdat uw kinderen bij hun vader wouden zijn die hier in België verblijft (CGVS, p. 3 en 8).

Wat betreft uw vrees dat u en uw kinderen bij terugkeer geen onderdak meer zouden hebben (CGVS, p. 8), dient er gesteld te worden dat u, toen u uw woning naar eigen zeggen kwijtraakte door de gokschulden van uw echtgenoot en zijn oom (CGVS, p. 6 en 8-9), in de periode hierna terecht kon in de woning van uw ouders, die van uw zus en die van uw broer (CGVS, p. 5). Bovendien blijkt dat u, hoewel u zelf nooit gewerkt heeft en geen eigen inkomsten heeft, zoals aangetoond door uw attest, kon genieten van het sociaal netwerk van en de financiële steun door zowel de Noord-Macedonische overheid als uw eigen familie en vrienden van uw oom zaliger, en dat het u hiermee lukte om goed rond te komen (CGVS, p. 6).

De door u ingeroepen motieven voor uw vertrek uit en vrees bij terugkeer naar Noord-Macedonië zijn van louter persoonlijke en socio-economische aard en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteit en nationaliteit, evenals die van uw kinderen en uw gezinssamenstelling, worden niet in twijfel getrokken. Uw blanco strafblad heeft geen enkele invloed op de kern van deze beslissing. Uw overzicht van inkomsten werd reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. De verwerende partij stelt dat het beroep van de verzoekende partij bij de Raad tegen de bestreden beslissing laattijdig en bijgevolg kennelijk niet-ontvankelijk is. Zij stelt in haar verweernota dat de bestreden beslissing op maandag 26 februari 2024 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door de verzoekende partij gekozen woonplaats zijnde "*Rue Teniers 17 bus 3 1030 Brussel*". Volgens haar is donderdag 28 februari 2024 als derde werkdag derhalve de dag van de kennisgeving en de eerste dag van de beroepstermijn, zodat donderdag 28 maart 2024 de vervaldag is. Het ingediende beroep van de verzoekende partij op 5 april 2024 is volgens de commissaris-generaal laattijdig en bijgevolg kennelijk onontvankelijk.

2.2. Artikel 38/57, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de raad moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast: "*De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen : [...] 2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst; [...] De vervaldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.*"

Na een grondige lezing van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op maandag 26 februari per aangetekende zending werd verstuurd. De *dies a quo* wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf donderdag 29 februari 2024 over dertig dagen om een beroep in te leiden zodat vrijdag 29 maart 2024 de laatste nuttige dag is. Het verzoekschrift werd echter slechts ingediend op 5 april 2024. Het beroep werd bijgevolg laattijdig ingediend. De termijn vervat in voormeld artikel 39/57, eerste lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde zou behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). Hoewel de commissaris-generaal een fout maakt in zijn berekening daar de derde werkdag nadat de brief aan de postdiensten overhandigd werd niet donderdag 28 februari 2024 is maar donderdag 29 februari 2024 en bijgevolg de vervaldag niet donderdag 28 maart 2024 is maar vrijdag 29 maart 2024, werd de exceptie van laattijdigheid door de commissaris-generaal terecht opgeworpen aangezien zij steun vindt in de stukken van het administratief dossier.

2.3. Van de vaststelling van de niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

2.4. De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat ze de bestreden beslissing van 26 februari 2024 niet heeft ontvangen. Ze stelt dat omdat ze de bestreden beslissing niet heeft ontvangen en deze haar bijgevolg niet werd betekend oprechtsgeldige wijze, de verjaringstermijn van 30 dagen voorzien in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet niet begint te lopen.

2.5 In het administratief dossier kan echter worden gelezen dat de verzoekende partij woonplaatskeuze heeft gedaan op "*Rue Teniers 17 bus 3 1030 Brussel*" (zie 'verklaring betreffende de woonstkeuze van 21 augustus 2023). De postdiensten hebben zich op 27 februari 2024 op dit adres aangemeld maar de verzoekende partij heeft die brief niet in ontvangst genomen. De postdiensten hebben vervolgens bericht gelaten van aangetekende zending maar de verzoekende partij is de bestreden beslissing niet komen afhalen op het postkantoor. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing weldegelijk rechtsgeldig aan de verzoekende partij is betekend. Door louter op te werpen dat ze de bestreden beslissing niet heeft ontvangen

en hierdoor niet tijdig beroep heeft kunnen aantekenen toont zij niet aan dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen.

3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat het door de verzoekende partij op vrijdag 5 april 2024 ingediende beroep, werd ingediend buiten de beroepstermijn. Aldus is het beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS